

Sygn. akt: IV RC 82/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2016r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Krawczyk - Mandrak

Protokolant: Monika Rosa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 września 2016r. w R.

sprawy z **powództwa C. S.**

przeciwko B. S. (1)

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV RC 82/16

UZASADNIENIE

Pozwem z 1 lutego 2016 roku powód C. S. (K. S.) wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego względem pozwanej B. S. (1), począwszy od dnia wniesienia pozwu, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 31 maja 1989 r. sygn. akt IV RC 174/89/9, zmienionego następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Konstanz- Sądu Rodzinnego z dnia 6 grudnia 1991 r. sygn. akt 2 F 381/90 oraz zwrot kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podniósł, że wyrokiem polskiego Sądu zobowiązany został do łożenia alimentów na rzecz byłej żony w wysokości 20.000 (ówczesnych) złotych. Następnie wyrokiem Sądu niemieckiego zobowiązany został do łożenia miesięcznie 200 marek niemieckich (DM). Obowiązek ten został ustalony albowiem po rozwodzie pozwana znajdowała się w niedostatku, a nie mogła podjąć pracy zarobkowej z uwagi na to, iż opiekowała się małoletnią córką stron, która była niepełnosprawna ruchowo. Wskazał, że obecnie pozwana nie opiekuje się już córką, która założyła własną rodzinę. Nadto z informacji uzyskanych przez powoda wynikało, że pozwana pracuje i uzyskuje dochód w wysokości około 2.000 zł miesięcznie, w związku z czym nie znajduje się już w niedostatku, a jej aktualna sytuacja majątkowa jest lepsza niż powoda. Powód podał, że zarabia około 2.240,00 euro, a stałe wydatki kształtują się następująco; czynsz 700 euro, media 63 euro, ubezpieczenie 3,45 euro, rata kredytu 100 euro, raty pożyczek gotówkowych 560 euro oraz 10 euro za zaległość z tytułu opłaty sądowej. Pozostałe 800 euro przeznacza na jedzenie, lekarstwa, odzież i utrzymanie samochodu.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zwrot kosztów procesu. Podniosła, że powództwo jest bezzasadne albowiem nie zaszły żadne istotne okoliczności uzasadniające uchylenie obowiązku alimentacyjnego lub jego ograniczenie. Pozwana pracuje a jej wynagrodzenie wynosi około 1.500 zł. Podała, że jest osobą niepełnosprawną, w związku z czym ponosi znaczne koszty leczenia i specjalnej diety co prowadzi do tego, iż

nie jest w stanie zaspokoić swoich podstawowych potrzeb życiowych. Nadto wskazała, że małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód z winy powoda.

Sąd ustalił:

Wyrokiem z dnia 31 maja 1989 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Rybniku sygn. akt IV RC 174/89/9 małżeństwo K. S. i B. S. (2) zostało rozwiązane przez rozwód z winy powoda. W wyroku Sąd orzekł również o alimentach na rzecz pozwanej i zobowiązał powoda do płacenia na rzecz pozwanej alimentów w wysokości po 20.000 zł miesięcznie do 20-go każdego miesiąca.

Dowód: wyrok SR w Rybniku k: 12

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Konstanz- Sądu Rodzinnego sygn. akt 2 F 381/90 powód został zobowiązany do łożenia na rzecz pozwanej alimentów w kwocie po 100 DM miesięcznie od dnia 01.02.1991 r. do dnia 31.08.1991 r. oraz w kwocie po 200 DM począwszy od dnia 01.09.1991 r. do 5-go każdego miesiąca.

Dowód: wyrok Sądu w Konstanz k: 10-11

Obecnie powód jest obowiązany do łożenia na rzecz pozwanej alimentów w kocie 120,32 euro miesięcznie.

Dowód: zeznania powoda k: 225

Pozwana B. S. (2) jest zatrudniona w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji w R. na stanowisku pracownika gospodarczego od dnia 2.03.1998 r. ze średnimi miesięcznymi zarobkami w wysokości około 1.677,54 zł- wraz z wliczonymi premiami i dodatkami.

Dowód: zaświadczenie o zarobkach k: 25

Pozwana została zaliczona do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim do dnia 31.01. 2017 r., w związku z czym ma obniżoną zdolność do wykonywania pracy.

Dowód: orzeczenie k: 26

Pozwana mieszka w domu wraz z matką, do którego dobudowana jest przybudówka, w której mieszka siostra pozwanej wraz z mężem. Na koszty utrzymania pozwanej składają się wydatki:

- podatek od nieruchomości 200 zł rocznie (część przypadająca na pozwaną);
- żywność około 500 zł miesięcznie,
- środki czystości i odzież 200 zł miesięcznie;
- ogrzewanie ok. 1876 zł rocznie;
- wywóz nieczystości 27 zł raz na kwartał;
- prąd - 75 zł miesięcznie,
- woda około 64 zł miesięcznie.

Pozwana choruje na astmę oskrzelową, alergiczny nieżyt nosa, kamicę pęcherzyka żółciowego, depresję, kamicę moczową, nadciśnienie tętnicze oraz leczy się na kręgosłup. Prowadzona jest obecnie obserwacja w kierunku zakrzepicy układu żył. Z uwagi na liczne schorzenia wydawała na leki w okresie od początku czerwca 2015 r. do końca czerwca 2016 r. miesięcznie średnio około 88 zł oraz ponosiła dodatkowe koszty związane z badaniami lekarskimi i

wizytami w szpitalu średnio w wysokości około 100 zł m-c. Obecnie wydaje na leki około 200 zł miesięcznie. Wydaje również około 90 zł / m-c na bilety. Raz w miesiącu jeździ na badania do K., gdzie koszt transportu wynosi około 40 zł.

Pozwana nie ma innego źródła dochodu, po rozwodzie nie wyszła ponownie za mąż. Od września 2015 r. powód zaprzestał płacenia alimentów. Pozwana nie ma nikogo na swoim utrzymaniu.

Pozwana w miarę możliwości dokłada się do remontu domu.

W niedalekiej przyszłości pozwana będzie zmuszona przejść operację.

Dowód: zeznania pozwanej k: 228-229, rachunki/faktury k: 67-72, 80-90, 252-265, 273-287

Powód mieszka na stałe w Niemczech i nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Powód płaci alimenty na pozwaną i drugą żonę. Jest zatrudniony na stanowisku obsługi maszyn ze średnimi miesięcznymi zarobkami w wysokości około 2250 euro. Dodatkowo otrzymuje premie i ekwiwalent za urlop w wysokości około 1000 euro rocznie. Powód wydaje miesięcznie następujące kwoty; czynsz 700 euro, alimenty na drugą żonę 378 euro, wyżywienie około 325 euro, media około 150 euro, dojazd do pracy około 100 euro, rata pożyczki I- 496 euro, II- 74,15, III- 12,03 euro, IV- 17,45 euro. Nadto powód wydaje miesięcznie na lekarstwa kwotę około 25 euro oraz na papierosy około 150 euro. Powód opłaca również miesięczną składkę z tytułu ubezpieczenia na życie w wysokości 212 zł. Powód nie posiada innego źródła dochodu, jak również nie korzysta z pomocy finansowej innych osób. Powód z uwagi na powtórny rozwód musiał zmienić klasę podatkową na wyższą albowiem jest opodatkowany jak kawaler.

Dowód: zeznania powoda k: 225, postanowienie k: 35, potwierdzenia przelewów k: 36v, 37v, 39, 40, 58

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie zgromadzone w aktach sprawy dowody z dokumentów, jak również dał wiarę całości zeznań stron, jednakże poczynił pewne wyliczenia odnośnie wydawanych kwot na podstawie przedstawionych rachunków.

Sąd zważył.

Normą prawną regulującą uprawnienie zobowiązanego do alimentów do wystąpienia z wnioskiem o uchylenie tego zobowiązania jest przepis art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zatem w postępowaniu o uchylenie obowiązku alimentacyjnego Sąd jest zobowiązany zbadać czy pomiędzy stronami nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby uchylenie zobowiązania. W niniejszej sprawie zmiana stosunków to istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zmniejszenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Na uwadze mieć również trzeba przepis art. 60 § 2 k.r.o., zgodnie z którym jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku. Ustalenie zatem czy nastąpiło pogorszenie sytuacji życiowej małżonka następuje poprzez porównanie każdorazowej sytuacji małżonka niewinnego z tym położeniem, jakie istniałoby, gdyby rozwód nie został orzeczony i gdyby małżonkowie kontynuowali pożycie.

Dokonując tylko porównania samych dochodów stron, zauważyć można znaczną dysproporcję w dochodach stron. Dochód powoda wynosi bowiem 2250 euro miesięcznie, zaś pozwanej 1.677,54 zł miesięcznie. Gdyby strony były małżeństwem pozwana mogłaby korzystać z tych środków, gospodarować nimi, wobec czego uznać należy, iż rozwód spowodował istotne pogorszenie sytuacji materialnej pozwanej, która obecnie ze środków tych nie może korzystać. Zasadzone alimenty stanowią 0,053 % powoda, co w ocenie Sądu nie stanowi wygórowanych alimentów i w niewielkim stopniu czyni zadość regule wynikającej z art. 60 § 2 k.r.o.

Wskazać należy, iż pozwana, w przeciwieństwie do powoda, ma ograniczone możliwości zarobkowe, ponieważ jest osobą zaliczoną do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim, mającą obniżoną zdolność do wykonywania pracy.

Podkreślić należy, iż ograniczenie w możliwości podjęcia dodatkowej pracy stanowi stan zdrowia powódki i jej liczne schorzenia. Ograniczenia takie natomiast nie występują w przypadku powoda.

Kwestią wymagającą zauważenia jest również fakt, iż powód pali papierosy na co wydaje 150 euro, oraz ma na utrzymaniu drugą żonę, na którą płaci alimenty w kwocie 378 euro. Wprawdzie alimenty ustala się indywidualnie, jednakże zauważyć można znaczną dysproporcję w ustaleniu obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanej i kolejnej żony powoda.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Rozwód orzeczono z winy powoda, a pozwana ma prawo korzystać ze środków przekazywanych przez powoda, albowiem ma ona prawo do standardu życia takiego jak powód. Ma ona zatem prawo kupić sobie lepszą odzież, kosmetyki, środki czystości, zapłacić za fryzjera czy partycypować w kosztach remontu. W ocenie Sądu powód jako osoba zdrowa ma dużo większe możliwości zarobkowe aniżeli pozwana, borykająca się z problemami zdrowotnymi. Nadto w ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że część niejako przymusowych wydatków powoda jest spowodowana jego stylem życia. Pozwana nie może bowiem ponosić negatywnych konsekwencji wyborów czy decyzji powoda, to bowiem powódka gdyby nie rozwód mogłaby korzystać ze środków, które powód przeznacza na alimenty drugiej żony.

Pomimo, iż powód ma obecnie przejściowe problemy ze zbilansowaniem domowego budżetu, które wynikają zdaniem Sądu ze stylu jego życia, biorąc pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności, zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie nie zaszła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby uchylenie ciążącego na powodzie obowiązku alimentacyjnego. Bez wątpienia usprawiedliwione potrzeby pozwanej z uwagi na stan zdrowia będą miały tendencję wzrostową, a powódka tak jak powód ma prawo do godnego życia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie z wynikiem postępowania zasądono od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia: